

arribem a Cantonigròs. Travessem el poble i ens trobem un agradable enfilall de parades

tes d'artesia. Empallem amb el camí que ens tornarà a Santa Maria de Corcó. Es tracta del camí ral, enllosat de pedra; en un paisatge obert aquest camí senyoreja per una davallada suau. La boira s'ha desfet, continua ennuvolat però el sol comença a fer l'ullet. Molt a prop del

poble visitem el dolmen de Puigsespedres o la part que en resta després d'alguns mil·lennis i moltes vicissituds.

Arribats a l'Esquirol tanquem la circular de l'avinent itinerari. Aprofitant que és hora de dinar fem via al restaurant de la Cooperativa. A la sortida amb un bon sol estirem les cames pels carrers del poble. S'ha complert la

dita matí de boira, tarda de passeig.

Mon Perejoan

Ermita del Vilar, Blanes (visita cultural)

10 de març

L'ermita del Vilar

L'origen de l'ermita del Vilar, de Blanes, situada dalt d'un turó prop de la vila, sembla remuntar-se al segle XIV. Tradicionalment Blanes ha estat una població molt marinera. Cal recordar l'època en què la vila tenia drassanes que construïen vaixells que feien la ruta d'Amèrica, noliejats per companyies blanques, al marge del comerç que mantenia amb diversos ports de la Mediterrània i de la pesca de costa.

A l'ermita de Nostra Senyora del Vilar podem trobar una col·lecció molt interessant de maquetes de vaixells, així com d'exvots pintats o retaulons, molts d'ells mariners.

En Joaquim Ruyra, un dels nostres grans prosistes catalans, en la novel·la "El rem de trenta-quatre" ens descriu molt bé la vila de Blanes amb les seves activitats marineres. Aquest rem, de trenta-quatre pams de llarg, el podem veure a l'ermita, a la dreta de l'altar. Amb la navegació de cabotatge com a recurs, l'autor es lliura a unes descripcions del mar i del temporal que fan esgarrifar per la perfecció i les emocions

Ermita del Vilar (Blanes). Foto Xavier Moya

que suscita.

El dia va ser plàcid, les caminades sobre el terra de sauló del lloc, amables; el dia assolellat ens va deixar dinar tranquils, rememorant l'autor blanenc tan brillant com oblidat.

Rosa Serra